

[Christmas Møller.]

et vist Indtryk af, hvor der har været Overskridelser, fik en Redegørelse fra Regeringens Side angaaende de økonomiske Forhold.

Det maa vi for vort Vedkommende mene Regeringen maa give, naar den kommer med et Lovforslag som dette, der kræver overmaade store Udgifter, samtidig med at den oplyser, at den sociale Understøttelseslov Loven om Vinterhjælp, som blev gennemført i sin Tid, kommer til at koste ca. 30 Mill. Kr. i Stedet for ca. 18 Mill. Kr. (*Socialministeren* [Steincke]: Krisehjælp!). Ja, Krisehjælpen. Jeg synes derfor, det er rimeligt og naturligt at forlange, at Ministeriet giver en Redegørelse for, hvorledes den vil skaffe Penge til Veje paa de mange Omraader, hvor Penge i den kommende Tid skal skaffes til Veje. Vi for vort Vedkommende vil derfor forlange — saaledes som vi gjorde det sammen med andre, nu maa vi vel gøre det alene —, at saadanne Meddelelser bliver givet, inden vi kan tage endelig Stilling til dette Lovforslag.

Dernæst vil jeg gerne sige overfor den almindelige Betragtning, som man angaaende en saadan ekstraordinær Hjælp om Sommeren tidligere har kunnet føre frem, nemlig at denne Hjælp kunde undværes, fordi det om Sommeren var lettere at faa et eller andet Job, saaledes at man havde nogen Fortjeneste, at Udgifterne heller ikke var saa store, og at andre Forhold spillede ind — at det er jo ganske klart, at for store Dele af Arbejderklassen er Stillingen i Dag den, at de paa Grund af den langvarige Arbejdsløshed er vanskeligere stillet her ved Indgangen til Sommeren end tidligere, saaledes at vi for vort Vedkommende ikke paa Forhaand vil afvise den Betragtning, at selv om man traditionelt ikke har haft en saadan ekstraordinær Hjælp om Sommeren, kan der i den nuværende Situation være Grunde, der taler for at gaa med dertil.

Hvad Lovforslagets Enkeltheder angaar, vil det være rimeligst og naturligt at behandle dem i et Udvalg. Jeg kan dog for mit Vedkommende sige, at selv om vi kan gaa med til, at Hjælpen, saaledes som der er Tale om, sættes ned for Ikke-Forsørgere, og vel ogsaa vil kunne være med til den anden Bestemmelse, angaaende Forsørgere, synes det mig, at dette er Spørgsmaal, som man netop paa Grund af, at Forholdene er saa ribbede, kan overveje i et Udvalg, uden at jeg dog bestemt kan give Tilsagn om, hvorledes den Ændring, man eventuelt vil foreslaa, vil blive.

Med Hensyn til den Maade, paa hvilken

Lovforslaget skaffer Indtægter til Veje, vil jeg fremhæve vedrørende den Ekstraskat, som man her lægger paa Arbejdsgiverne, og som jo hænger ret nøje sammen med, at Arbejdsgiverbidraget sættes op fra 3 Kr. til 4½ Kr. i den ordinære Arbejdsløshedslov, at paa samme Maade som vi udtalte os mod dette ved Ændringen i denne Lov, paa samme Maade maa vi gøre det her; i hvert Fald vil jeg gerne sige det paa den Maade, at jeg tror, man maa være af den Opfattelse, at de to Punkter maa behandles ens, de hører efter min Opfattelse sammen, Ændringen til den almindelige Arbejdsløshedslov og Tilvebringelsen af de 0,9 Mill. Kr., der her er Tale om.

Jeg vil gerne spørge Ministeren, om det er Hensigten at tage op til Overvejelse med Rigsdagen den meget store Belastning, som Kommunerne har faaet i Anledning af Krisehjælpsloven, eller om Ministeren er af den Anskuelse, at man blot kan lade det gaa, selv om man fra Kommunernes Side slet ikke har beregnet at skulle have saa store Udgifter, som man har faaet.

Jeg vil dernæst gerne spørge Ministeren, hvorledes han er kommet til en saa optimistisk Beregning over Udgifterne efter denne Lov. Vi har efter den sidste Opgørelse pr. 21. April et Arbejdsløshedstal paa 148 000. Der blev sagt før, at Arbejdsløsheden var faldet godt gennem de senere Uger. Hvis man foretager en Sammenligning mellem Faldet i Arbejdsløsheden i 1933 paa det Tidspunkt, da Faldet begyndte, og Faldet i Arbejdsløsheden i 1932, vil man se, at der er meget ringe Forskel. Det begynder maa ske nok en lille Smule før i 1933 vistnok paa Grund af bedre klimatiske Forhold, men ogsaa i 1932 har vi i enkelte Uger haft meget store Fald i Arbejdsløsheden, 6 000, 9 000, 7 000, 6 000 i Ugerne fra 26. Marts til ind i April.

Deraf slutter jeg, at de Tal, Ministeren regner med, naar han siger, at Gennemsnitstallet, om jeg saa maa sige, maa blive 40 000, er alt for optimistisk beregnet. Jeg for mit Vedkommende vilde tro, at Gennemsnittet efter Beregningerne her vil blive betydeligt større, og dette vil naturligvis sige, at Udgifterne ogsaa vil blive betydeligt større.

Vi er da for vort Vedkommende, saaledes som vi altid har været det paa disse Omraader, villige til i Udvalg at forhandle Spørgsmaalet om Ydelse af Hjælp til de vanskeligst stillede Medborgere. Betingelsen maa være Klarhed paa det økonomiske Omraade, saaledes som jeg har sagt, og vi skal lige saa lidt ved denne